ΕΦΕΔΡΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΦΕΔΡΙΚΗ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΤΟΣ 1ον—ΑΡΙΘ. 8ος | ΜΥΤΙΛΗΝΗ, *Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου 1923* | *Τιμάται λεπτά 50*

ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

Ὁ Δημοκρατικὸς ὑποψήφιος κ. Γεώργιος Ἀναστασιάδης, εἷς ἀπὸ τοὺς ἀρίστους καὶ ἐκλεκτοὺς ὑποψηφίους τοῦ Συνδυασμοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐν Λέσβῳ, εἰς δύο ἄρθρα του εἰς τὴν συνάδελφον «Σάλπιγγα» διεμαστιγώθη ἐντόνως διὰ τὴν ἀνίερον καὶ ἀνάρμοστον ἀνάμιξιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τοῦ προσώπου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως μὴ δικαιουμένου νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ὑποστηριζόντων τὸ Α. ἢ τὸ Β. πρόσωπον.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα τὰ πλήρη ἀληθείας καὶ ὀρθοφροσύνης ἐχόλωσαν ὡς ἤτο ἐπόμενον ἐκείνους ὑπὲρ ὧν ἢ τόσον πείσμαν ὑποστήριξις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ διεκηρύχαν ζῶτι δι' αὐτῶν ὑβρίζεται τὸ πρόσωπον τοῦ Πλαστήρος!

Δὲν φροντοῦμεν ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑβρίζεται ὁ σεμνὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως. Τοὐναντίον τὸ γόητρον αὐτοῦ διατηρεῖται ἀμόλυντον καὶ εἰς τὸ σημεῖον νὰ ζῇ πρέπει νὰ εὐρίσκεται.

Ἡ Ἐπανάστασις ἐπανειλημμένως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν πολιτεύεται. Ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται μὲ τὰκόμματα καὶ μὲ τὰ πρόσωπα. Ὅτι ἴσταται ὑπεράνω καὶ τῶν κομμάτων καὶ προσώπων.

"Ὅταν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐν τῇ ἀγαθότητι τῆς ψυχῆς του, παρασύρεται ὑπὸ διαφόρων ἐκμεταλλευτῶν τοῦ ὀνόματός του, εἰς ἐνεργείας τεινούσας εἰς τὴν ἐμμονὴν ὑποστήριξιν προσώπων πολιτευομένων, ἐναντίον ἑτέρων προσώπων ἐπίσης πολιτευομένων καὶ ἀνηκόντων εἰς διάφορα κόμματα, πᾶς τις ἔχει πλέον ὀχι μόνον τὸ δικαίωμα ἀλλὰ καὶ καθῆκον νὰ διαμαρτυρῶσθῇ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ γοήτρου τῆς ἀκομματίστου Ἐπαναστάσεως καὶ νὰ διακηρύξῃ στεντορείᾳ τῇ φωνῇ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπέμβασις καὶ παράνομος, εἶνε καὶ σκανδαλώδης.

Πολὺ δικαίως ὁ κ. Ἀνιστασιάδης ἐξηγεῖ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζεται ὡς πρᾶξις παράνομος ἡ ἐνεργὸς ἀνάμιξις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπὲρ τῶν ἐκλογικῶν ἀγῶνα ὑπὲρ ὡρισμένων προσώπων.

"Ὅτε ὁ ἐν Πατῶν πολιτευτὴς ἀφίκετο εἰς τὴν νῆσον μας διὰ νὰ ἀγρεύσῃ τὰς ψῆφους τῶν Λεσβίων, τῶν ἐφέδρων καὶ τῶν προσφύγων καὶ νὰ διαιρέσῃ τὸν τόπον εἰς δύο σταυτόπεδα παρουσιάσας διαφόρους ἐπιστολὰς τοῦ ἰδίου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐν ταῖς ὁποίαις ἐξεθειάζετο τὸ πρόσωπον τοῦ τέως συμβούλου του καὶ συνιστάτο ἡ ὑποστήριξις μόνον αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ συνδυασμοῦ του.

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀνεστάτωσαν τὰς ἐφεδρικὰς καὶ τὰς προσφυγικὰς ὀργανώσεις. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Σ. Ε. Σ. Λέσβου εἰς τὴν ὁποίαν μία ἐξ αὐτῶν παρουσιάσθη μέσον τῶν κ. κ. Μυριβήλη καὶ Παπονικόλα, θεωρήσασα ὅτι εἶνε ὀπροχρεωμένη καὶ ὑπόχρεω εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ἐντολὰς τῆς Ἐπαναστάσεως ἀναγκάσθη νὰ δηλώσῃ ὅτι θὰ ὑπακούσῃ καὶ θὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτάς.

Τὴν ἐπαύριον τὰ πλεῖστα μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σ.Ε.Σ. ὑπέβαλον τὴν παραίτησίν των ἀντ' αὐτῶν δὲ διωρίσθησαν οἱ μὲ 5 καὶ 6 μόνον ψήφους ἐπιλαχόντες.

Ἔτερα ἐπιστολὴ παραδοθεῖσα εἰς τὴν Κεντρικὴν τῶν προσφύγων ἐπιτροπὴν ἐγένετο καὶ ἀρχὰς γνωστὴ μεταξὺ τῶν μελῶν της μόνον, μὴ θεωρησάντων σκόπιμον νὰ τὴν κοινοποιήσωσι, κατόπιν ὅμως ἐνυλοφόρησεν μετὰ συστατικῶν ἐγγράφων τοῦ παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου διορισθέντος Προέδρου κ. Βουδούρη.

Ἐπιστολαὶ καὶ τηλεγραφήματα ἐσκορπίσθησαν κατὰ χιλιάδας εἰς τὴν πόλιν μας καὶ εἰς τὰ χωρία, διὰ νὰ ἀσκήσωσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἠθικὸν ἐκβιασμὸν ἐπὶ τῶν ἀνεμμάτων τῶν ἀλλοτρίων ἐκλογέων.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως διεσύφθη εἰς τὰς ἀγυιὰς καὶ εἰς τὸν βόρβορον τῆς κομματικῆς διαπάλης.

Ὁ ἐθνοκτόνος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, κατηγορήθη καὶ πολὺ δικαίως, ὅτι ἀνέμιξη εἰς τὰ κόμματα καὶ μετεβλήθη εἰς ὑποστηρικτὴν τοῦ Γούναρη.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐκπροσωπῶν καὶ ἀσκῶν ἐπαναστατικῶ δικαίῳ τὰ δικαιώματα τοῦ ἑτέρου πολιτειακοῦ παράγοντος—ἀφ' ὅσον οὐσιαστικῶς ὁ Βασιλεὺς οὐδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος παρεχομένων αὐτῷ δικαιωμάτων ἀσκεῖ—δὲν δύναται νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ κόμματα καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ ὡρισμένα πρόσωπα.

Ἡ ἀνάμιξις τοῦ κ. Πλαπήρα, αἱ ἐπιστολαί του, τὰ τελεσιγραφικά του τηλεγραφήματα, ἐδημιούργησαν κατάστασιν τοιαύτην, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος διαμαρτυρόμεθα μὲ ὅλην μας τὴν ψυχήν, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ εἰπωμεν καθαρότερον τὰς γνώμας μας; μετὰ τὰς ἐλλογὰς, τὰς ὁποίας ἡμεῖς τοὐλάχιστον θὰ θεωρήσωμεν ὡς γενομένας παρανόμως καὶ κατὰ παράβασιν τῶν κανόνων τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἰεροτέστης τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος.

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Αἱ δημοκρατικαὶ ἀρχαὶ, ὅτως ἐφηρμόσθη παρ' ὅλῳ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἐννοοῦνται ὑπὸ τὴν ἀδρότερον των ἔννοιαν τὴν πολιτικὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικήν. Ἤτοι περιεμβάνουν:

1) Τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ Κράτος εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν κοινωνικὸν ὄργανον πρὸς ἐξυπμερίαν καὶ προαγωγὴν τῆς κοινωνίας καὶ ὅτι τοῦ; σκοποῦ; καὶ τὰ μέσα του πρέπει νὰ διέκουν ἐπιστρεπῆς μὲν ἀπόλυτος σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀνωτάτην ἠθικὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐξαιρουμένου δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀκάτμης δόσις εἰ μεταξὺ τῶν Κρατῶν σχέσεις ἀποδίδουν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν συνεργασίαν καὶ συνεργασίαν χάριν τῆς γενικῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

2) Τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ εἶ ἐ πωτὸ ὁ ὅλου τοῦ; πολίτες ἀνεξαιρέτως καὶ χωρὶς ἀπελοδοσίαν πρέπει νὰ μὴ γίνεται καρμία διάκρισις μεταξὺ αὐτῶν ἐκ λόγων διαφορᾶς φόλου θρησκείας ἐθνικότητος ἢ πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ἐξασφαλίζεται δὲ ἐπ' ἴσης μονιμότητος τῆς ἀξιφάσεως; εἰς θέσεις; τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν γένει μὲ κάθε τρόπον ἡ χρησιμοποίησις εἰς δ. λα. τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας τῶν τιμίων καὶ ἐν ἐκτὶ καὶ ἀν ἀφκρῶζωνται οἱ νόμοι προϋπάρχ καὶ ἀμφοβλήτοιας ἀπέναντι ὅλων ἀκτεστρεμένης τῆς παραλοιόσης τὸ Κράτος ἀπαχῆς ἀτομικὴν ἐλευθ. καὶ ἀμφοφυμένων τὴν ἀπελλήλων ὥστε νὰ ἀιαθένωνται ἐπὶ ἴσοις ὅπρρεσι τὰν νομίμων ὀφφρόν τὰν ὅλων τῶν πολιτῶν ἀδικρίσεις.

3) Τὴν ἀρχὴν ὅτι πᾶσῃ ὅλων τῶν ἐξουσιῶν εἶνε ὁ λαὸς καὶ ὅτι ἡ ἐλευθέρα θέλησις τοῦ πρέπει νὰ ὁρίζῃ ἐκάστοτε κατὰ περίοδον ὅσον τὸ ὀγκτὸν συνόδοις καὶ τοὺς πολιτικοὺς πορήτοντας καὶ τὸν ἀνώτατον πολιτικὸν ἀλειτοφρὸν καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται μὲ κάθε τρόπον ἡ διὰ νομίμων μέσων ἐκδίωξις τῆς τυραννίας ὁπωρήποτε καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

2) Τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ εἶ ἐ πωτὸ ὁ ὅλου τοῦ; πολίτες ἀνεξαιρέτως καὶ χωρὶς ἀπελοδοσίαν πρέπει νὰ μὴ γίνεται καρμία διάκρισις μεταξὺ αὐτῶν ἐκ λόγων διαφορᾶς φόλου θρησκείας ἐθνικότητος ἢ πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ἐξασφαλίζεται δὲ ἐπ' ἴσης μονιμότητος τῆς ἀξιφάσεως; εἰς θέσεις; τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν γένει μὲ κάθε τρόπον ἡ χρησιμοποίησις εἰς δ. λα. τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας τῶν τιμίων καὶ ἐν ἐκτὶ καὶ ἀν ἀφκρῶζωνται οἱ νόμοι προϋπάρχ καὶ ἀμφοβλήτοιας ἀπέναντι ὅλων ἀκτεστρεμένης τῆς παραλοιόσης τὸ Κράτος ἀπαχῆς ἀτομικὴν ἐλευθ. καὶ ἀμφοφυμένων τὴν ἀπελλήλων ὥστε νὰ ἀιαθένωνται ἐπὶ ἴσοις ὅπρρεσι τὰν νομίμων ὀφφρόν τὰν ὅλων τῶν πολιτῶν ἀδικρίσεις.

3) Τὴν ἀρχὴν ὅτι πᾶσῃ ὅλων τῶν ἐξουσιῶν εἶνε ὁ λαὸς καὶ ὅτι ἡ ἐλευθέρα θέλησις τοῦ πρέπει νὰ ὁρίζῃ ἐκάστοτε κατὰ περίοδον ὅσον τὸ ὀγκτὸν συνόδοις καὶ τοὺς πολιτικοὺς πορήτοντας καὶ τὸν ἀνώτατον πολιτικὸν ἀλειτοφρὸν καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται μὲ κάθε τρόπον ἡ διὰ νομίμων μέσων ἐκδίωξις τῆς τυραννίας ὁπωρήποτε καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

4) Τὴν πλήρη ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης τῆς πολιτικῆς δράσεως καὶ ἀνωλόγων ὁ ποσοστήτων καὶ ἐν τῷ ἐπιμέρ. ἔφρ. κ.

5) Ἐν τῷ τόπῳ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος ὁμόπτου ἀρίστου γόρν τὴν ἐπιμελεστέρας ἀποξηρτήσεις τῶν ἔθνων καὶ πρὸς διακοδλοιῶν τῆς ὑπερπόσεως τὰν νομμὰν σφαιρόρεπτον ἄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ὅθεν ἐὰ δρῶν τὴν ἀν ἀιεκνοῦν κατεσχόπας τὴν γ ἀμμὰς τὴν Βολίν.

6) Τὴν κατὰ κόπους δυνατὸν ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐμμέσως ἢ καὶ ἀμέσως ἄλων τῶν τοπικῶν σημείοις ζητημάτων ἄστν τὸ δυνατὸν ἐλευθερώτερον.

7) Τὴν ἀποτελεσμὴν ἀπὸ τὰ ἐμπόρ. πρὸς πλέον ἀκρόπαστον λειτουργεῖ τὰν κοινῶν ἐκπρεσῶν καὶ ἐκχωρῶν ἐκανοκτήσιν τῶν ἄκαλων τῶν ἀμ. κ.

8) Τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ κοινὸν τῶν ὁ ἀρέρον καὶ ἡθικὸν νόμος ἐπιβάλλ ὁν τὴν ἐξόφων τὰν ἀρτ ζοπεῶν τάξεων (ἐκφρτῶν, ἀγρτῶν, ἀπελλήλων γενικῶν ἀκ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀπεξίσεων ἀκεγκρκμένων), τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ κοσμοπολιτικὸς τὸ Κράτος, καὶ ὅτι τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ διὰ ἐκβρλιόκων μεταφρεζόμενων πρὸς τὴν κατεσθοῦν ἀφ' ὅλῳ μὲν ἀπὸ ἀλλοῦ ἀλλὰ μόρφ αὐτῆ, καὶ δημιοφρίας εἰς ἔτοιν ὁ ἀλλοῦ. Δὶ ὅλους ὅρων ἀ ἀκεῖ ἀ ἀκεῖ ἀ ἀ ἀ

κτλ. πολιτικών.

η) Η ελευθερία τοῦ τύπου ... ἀφίσας χωρίς τὴν δ. ... ἀπόλυτα ... ἐν ... ἀν τὴν ... ἀν ... ἐν ... ἀν ... ἐν ... ἀν ... ἐ